

OCHRANNÁ ZNÁMKA

LOGOŠÍK MÁ
REGISTROVANOU
OCHRANNOU ZNÁMKU.
PORUŠENÍ PRÁV Z
OCHRANNÉ ZNÁMKY

Nedovolené poskytnutí materiálů v elektronické nebo tištěné podobě je porušením práv z ochranné známky. Za nedovolené sdílení, kopírování nebo šíření materiálu budeme vymáhat náhradu škody podle § 268 [trestního zákoníku](#).

Od 1.1.2019 vstupuje v účinnost zákon 286/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

PODMÍNKY POUŽITÍ

Děkuji, že zakoupený materiál používáte pouze k vlastní potřebě a nešíříte ho rozesíláním, sdílením či kopírováním dále.

Všechny stránky tohoto materiálu jsou chráněny autorským právem.

TOTO JE JEDNOLICENCE - SLOUŽÍ POUZE VÁM.

CO JE POVOLENO:

- využít nekomerčně materiál pro svou vlastní potřebu (ve třídě se žáky, či v domácím vzdělávání)
- materiály dětem, se kterými přímo pracujete můžete poskytovat, avšak pouze v tištěné podobě.

CO NENÍ POVOLENO:

- poskytovat materiál dalším osobám, např. rodičům žáků, dalším učitelům na škole - Pokud se jim tento balíček líbí, požádejte je, aby navštívili náš eshop www.logosik.cz a licenci si zakoupili. (jedna licence = jeden nákup) opravňuje k využití jednou osobou. V případě využití více učiteli je potřeba zakoupit daný počet licencí - to platí zejména, pokud materiál kupuje škola.
- sdílet materiál dalším osobám, např. na sociálních sítích, zasílat emailem, nahrávat na různá úložiště, včetně školních webů atd. je přísně zakázáno.
- dále není povoleno kopírovat materiál kolegyním, rodičům, sousedům ...
- jakkoli využívat tento materiál ke komerčním účelům - na základě tohoto balíčku nesmíte vytvářet nic k prodeji nebo sdílení.

METODIKA – JAK PRACOVAT S ADVENTNÍM ČTENÍM Z MISTLEPEAKU

Tento materiál je připravený jako adventní čtení s porozuměním, které rozvíjí pozornost, slovní zásobu a schopnost sledovat děj. Každý příběh je krátký, přehledný a doplněný jednoduchými otázkami, aby děti dokázaly porozumět tomu, co slyší nebo čtou.

Materiál můžete využít několika způsoby:

1) Tisk do pracovních listů

Každý den si můžete vytisknout aktuální příběh a předat dětem jako samostatný list. Učitelé ho mohou využít při ranním čtení, v družině nebo jako součást třídního rituálu v prosinci.

2) Nástěnka nebo adventní tabule

Příběhy je možné vyvěšovat ve třídě na nástěнку. Děti tak každý den vidí, jak se Pipplinův svět postupně vyvíjí. Vyvěšené příběhy mohou sloužit jako opora při společné diskuzi, opakování nebo doplňování informací.

3) Práce ve dvojicích nebo malé skupině

Otázky lze využít k jednoduchému dialogu. Jeden žák čte, druhý odpovídá. Starší děti se mohou ptát navzájem nebo si vytvářet vlastní otázky.

4) Samostatná práce žáků

Děti mohou nejprve příběh číst samostatně a následně odpovídat na otázky písemně. Formát je vhodný i jako krátké procvičování porozumění textu.

5) Domácí čtení

Materiál můžete poslat rodičům. Příběhy jsou krátké, takže se dají číst i večer před spaním. Adventní forma pomáhá vytvořit jednoduchý rodinný rituál.

GRINCH PIPPLIN

a adventní povídání

PIPPLIN A SNĚHOVÁ NEPLECHA

V Mistlepeaku napadlo tolik sněhu, že domečky vypadaly jako posypané cukrem. Skřítci běhali venku, klouzali se, dělali sněhové andílky a stavěli malé sněhuláky. Všude se ozýval smích a radost. Pipplin stál u svého domečku a pozoroval je. Sníh měl rád, ale ještě víc ho lákalo vymyslet něco zlomyslného, co by ostatní nečekali. A když viděl, jak jsou všichni zabraní do svých her, napadla ho jediná věc: bude po nich házet sněhové koule, a to tajně, aby nikdo nevěděl, kdo to dělá.

Skrčil se za keřem, upálal první kouli a hodil ji po nic netušícím skřítkovi. Koule přistála na jeho čepici a Pipplin se rychle schoval. Když skřítek zmateně koukal kolem sebe, Pipplin se musel kousnout do jazyka, aby se nerozesmál nahlas. A tak pokračoval dál. Jednu kouli hodil zpoza stromu, další zpoza lavičky, další zpoza plotu. Nikdo netušil, odkud přilétají. Pipplin měl pocit, že vymyslel geniální hru – smál se pro sebe, utíkal od úkrytu k úkrytu a s každým úspěšným hodem byl pyšnější.

Jenže s každou další koulí rostla i jeho odvaha a s ní i chuť udělat něco ještě „lepšího“. A tak si upálal kouli mnohem tvrdší než všechny předtím. Jeho kamarád Flon zrovna stavěl malého sněhuláka, nic netušící, klidný a šťastný. Pipplin se schoval za plot, napřáhl ruku a vůbec nepřemýšlel nad tím, jak moc taková koule může bolet. Když se koule dotkla Flonova nosu, Flon se roztřásl o tom, jaká to bude rána. Koule zasáhla Flona do nosu. Tvrdě. Flon upadl do sněhu, chytil se za nos a začal křikem hlásit pomoc. Ostatní skřítci ztichli. Celý den by v tu chvíli přestal dýchat. Pipplin vyšel z úkrytu a najednou cítil, jak mu srdce klesá. To, co mělo

být legrace, bylo všechno, jen ne legrace.

Pomalůčku došel k Flonovi a klekl si k němu. „Flone... promiň,“ zašeptal. „Chtěl jsem si jen hrát, ale vůbec jsem nepřemýšlel nad tím, jak moc to může bolet.“ Lirrie, která stála opodál, k nim přišla a položila Pipplinovi ruku na rameno. „Některé věci jsou zábavné jen tomu, kdo je dělá,“ řekla tiše. „Ale to neznamená, že jsou zábavné pro všechny.“ Pipplin pomohl Flonovi na nohy a ten si utřel tvář. „Jestli to chceš napravit... můžeš mi pomoci dodělat sněhuláka,“ řekl tiše. Pipplin přikývl. A tak tam spolu stáli, stavěli další koule na tělo sněhuláka a Pipplin si v sobě poprvé uvědomil, že opravdová radost není v tom, když někdo dostane, ale v tom, když se něco dělá společně – a nikomu to

ODPOVĚZ NA OTÁZKY:

1. Co se Pipplin rozhodl dělat, když ho napadlo házet sněhu?
2. Proč se po každém hodu schoval?
3. Koho zasáhla jeho poslední, příliš tvrdá sněhová koule?
4. Jak reagovali ostatní, když viděli, co se stalo?
5. Co si Pipplin uvědomil při stavění sněhuláka s Flonem?

PIPPLIN A SNĚHOVÁ NEPLECHA

V Mistlepeaku napadlo tolik sněhu, že domečky vypadaly jako posypané cukrem. Skřítci běhali venku, klouzali se, dělali sněhové andílky a stavěli malé sněhuláky. Všude se ozýval smích a radost. Pipplin stál u svého domečku a pozoroval je. Sníh měl rád, ale ještě víc ho lákalo vymyslet něco zlomyslného, co by ostatní nečekali. A když viděl, jak jsou všichni zabraní do svých her, napadla ho jediná věc: bude po nich házet sněhové koule, a to tajně, aby nikdo nevěděl, kdo to dělá.

Skrčil se za keřem, uplácál první kouli a hodil ji po nic netušícím skřítkovi. Koule přistála na jeho čepici a Pipplin se rychle schoval. Když skřítek zmateně koukal kolem sebe, Pipplin se musel kousnout do jazyka, aby se nerozesmál nahlas. A tak pokračoval dál. Jednu kouli hodil zpoza stromu, další zpoza lavičky, další zpoza plotu. Nikdo netušil, odkud přilétají. Pipplin měl pocit, že vymyslel geniální hru – smál se pro sebe, utíkal od úkrytu k úkrytu a s každým úspěšným hodem byl pyšnější.

Jenže s každou další koulí rostla i jeho odvaha a s ní i chuť udělat něco ještě „lepšího“. A tak si uplácál kouli mnohem tvrdší než všechny předtím. Jeho kamarád Flon zrovna stavěl malého sněhuláka, nic netušící, klidný a spokojený. Pipplin se schoval za plot, napřáhl ruku a vůbec nepřemýšlel nad tím, jak moc taková koule může bolet. Přemýšlel jen o tom, jaká to bude rána. Koule zasáhla Flona přímo do tváře. Tvrdě. Flon upadl do sněhu, chytil se za nos a okamžitě mu vyhrkly slzy. Ostatní skřítci ztichli. Celý Mistlepeak jako by v tu chvíli přestal dýchat. Pipplin vyšel zpoza plotu a najednou cítil, jak mu srdce klesá. To, co mělo

být legrace, bylo všechno, jen ne legrace.

Pomalu došel k Flonovi a klekl si k němu. „Flone... promiň,“ zašeptal. „Chtěl jsem si jen hrát, ale vůbec jsem nepřemýšlel nad tím, jak moc to může bolet.“ Lirrie, která stála opodál, k nim přišla a položila Pipplinovi ruku na rameno. „Některé věci jsou zábavné jen tomu, kdo je dělá,“ řekla tiše. „Ale to neznamená, že jsou zábavné pro všechny.“ Pipplin pomohl Flonovi na nohy a ten si utřel tvář. „Jestli to chceš napravit... můžeš mi pomoci dodělat sněhuláka,“ řekl tiše. Pipplin přikývl. A tak tam spolu stáli, stavěli další kouli na tělo sněhuláka a Pipplin si v sobě poprvé uvědomil, že opravdová radost není v tom, když někdo dostane ránu. Ale v tom, když se něco dělá společně – a nikomu to neubližuje.

ODPOVĚZ NA OTÁZKY:

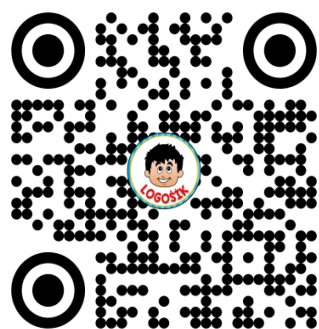
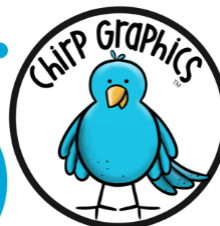
1. Co se Pipplin rozhodl dělat, když viděl ostatní skřítky hrát si ve sněhu?
2. Proč se po každém hodu schovával?
3. Koho zasáhla jeho poslední, příliš tvrdá sněhová koule?
4. Jak reagovali ostatní, když viděli, co se stalo?
5. Co si Pipplin uvědomil při stavění sněhuláka s Flonem?

604547961
www.logosik.cz

BUSY BEE
STUDIO

Obrázky nesmí být kopírovány, šířeny ani používány
další osobou.